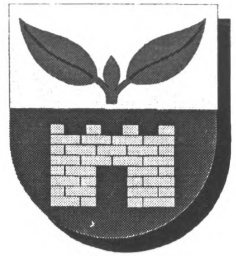

Novaspilēšana

Salaspils

Vēstis

Nr. 22 - 1996. g. II. oktobris
cena 10 santīmi

SALASPILS PILSĒTAS AR LAUKU TERITORIJU DOMES IZDEVUMS

numurā:

- ⇒ Sporta komplekss piedāvā (2. lpp.)
- ⇒ Parādnieku saraksti (2. lpp.)
- ⇒ Salaspiliete Ilze Japānā (3. lpp.)
- ⇒ Ielūdz "Menuets" (4. lpp.)

Līdz 20. oktobrim Jums atkal ir iespēja parakstīties uz nedēļrakstu "Salaspils Vēstis"! To varat izdarīt redakcijā - pilsētas domes ēkā, Līvzemes ielā 8, 310. kabinetā.

DRĪZ TIKS IESVĒTĪTS KATOĻU DIEVNAMS

1996. gada 10. novembrī (svētdien) plkst. 15.00 Rīgas arhibīskaps metropolīts Jānis Pujats iesvētīs jaunuzcelto Salaspils katoļu dievnamu, kas veltīts Dievmātes - Svētā Rožukroņa Karalienes godam. Uz šīm skaistajām svinībām vēsturiskajā vietā, kur Kristus mācību sludināja un uzturēja pirmais Latvijas apustulis sv. Meinards, aicinu ierasties gan salaspiliešus, gan ciemiņus no tuvienes un tālienes.

prāvests K. BOJĀRS

15. un 16. oktobrī no 9.00 - 16.00 (29. kabinetā) Salaspils poliklīnika sadarbībā ar Sarkanu Krustu rīko **BEZMAKSAS PRETDIFTERIJAS AKCIJU!** Pretidifterijas vakcinācija, ārsta apskate un pusdienas - par brīvu!

LABIEKĀRTOŠANA

BŪVĒ AUTOSTĀVVIETAS, CEĻ, KAPLIČU UN...

Tēlniekam Ģirtam Burvim, pazīstamam kā Ako pieminēkļa un Salaspils tēlnieku plenēra vadītājam, uzticēta topošās Salaspils katoļu baznīcas altāra izveidošana. Pašlaik pilsētas plānošanas daļas vadītāja Laima Baltiņa strādā pie bīskapa un bīkts krēslu skicēm.

Bez katoļu baznīcas un katlu mājas Salaspilī ir arī vairāki citi jaunie objekti, kas nav guvuši tik plašu publicitāti, bet tādēļ nebūtu uzskatāmi par mazāk interesantiem un nozīmīgiem.

Tīlderu kapos pašlaik būvē kapliču, kuru visai drīz ir paredzēts nodot ekspluatācijā; L. Baltiņa kopā ar celtniekiem jau ir iegādājusies materiālus tās interjeram. Kapličas projekts izstrādāts pirms 6 - 7 gadiem, un L. Baltiņa to vērtē kā diezgan interesantu, taču pietiekami sarežģītu, lai celtniecības gaitā tajā veiktu nepieciešamās korekcijas.

Aktīva celtniecība norisinās arī pie tirgus laukuma, kam līdzās jau ielikti pamati tirgus administrācijas ēkai, kurā atradīsies kantora, laboratorijas un svaru telpas. Tā kā domes līdzekļi pašlaik ir visai ierobežoti, ēkas būvdarbu pabeigšana prasīs ilgāku laiku.

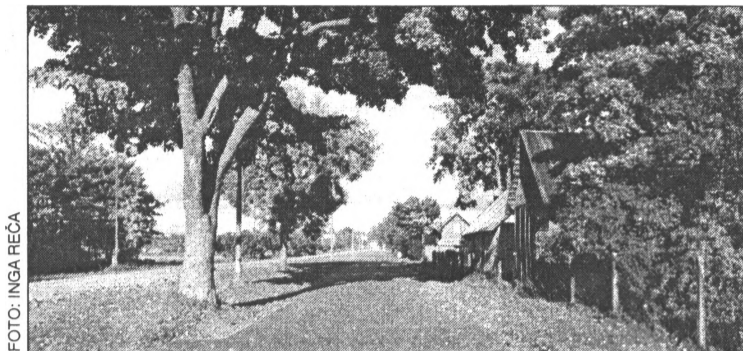

FOTO: INGA REČA

Lauku iela.

Savukārt pretī tirgus laukumam pašlaik tiek veikti sagatavošanas darbi autostāvvietas izveidei. Pašlaik tur jau ir izrakts diķis, kura nepieciešamību diktē gan zemes reljefs, gan ugunsdrošības noteikumi. Iespējams, ka nākotnē šeit atradīsies arī viesnīca.

Autostāvvietu veido arī līdzās veikalam Līva, Līvzemes ielā 2, jo pašlaik ne tikai autobraucējiem, bet arī gājējiem grūtības rada piekļūšana pie veikala.

Bijušajā ceļu policijas ipašumā (Rīgas ielā 38) būs mākslas priekšmetu salons. Ēkas pirmajā stāvā varētu atrasties neliela aptiekas telpa un suvenīru tirgotava. Otrajā stāvā izvietos divas izstāžu telpas, vienā no tām varētu atrasties arī mākslinieku darbnīca.

Šobrīd vēl nepievilcīgajā nama

ārpusē, kur bija pierasts redzēt daudzītu automašīnu vrakus, plāno izveidot skulptūru dārzu. Pussagrūvušajās noliktavas telpās starp veikalu UNĀ HSG un mākslas salonu varētu atrasties mākslinieku kafējnīca.

Ar mākslas salona izveidošanu L. Baltiņa saista lielas cerības Salaspils vēsturiskā centra sakopšanā.

Salaspilī turpinās arī Ģirta Burvja veidoto soliņu izvietošana. L. Baltiņa un arhitekts J. Šrēders pilsētā jau ir noskatījuši 10 vietas, kur varētu izvietot afišu stabus.

Pārmaiņas sagaida arī vides reklāmu. Turpmāk ar to nodarbošies viena firma, un tās veidotās reklāmas būs vienotas gan stilā, gan izmēros.

Diemžēl nākas apbēdināt tos Maskavas ielas iedzīvotājus, kuri interesējās, kad tiks atjaunoti vai nomainīti sabojātie māju numuri šajā ielā. Lai gan domē ir apstiprināts vienots numuru standarts, līdzekļu trūkuma dēļ tām 30 mājām, kurām ir nepieciešama numuru nomaiņa, tuvākajā laikā to nevarēs izdarīt.

Savukārt Lauku ielā un pie mājas Nr. 12 iecerēti labiekārtošanas darbi. □

Jānis VANAGS

Top autostāvvietā pie veikala "Līva".

REPORTĀŽA

UGUNSGRĒKS

Trauksmes zvans par ugunsgrēku Salaspilī noskanēja 10.05. Dega dzīvoklis deviņstāvu mājas 7. stāvā, Enerģētiku ielā 7. Vienlaicīgi ar ugunsdzēsējiem (01) šo ziņu saņēma arī vietējais palīdzības dienests (40001). 10.20 ugunsgrēka piemeklētājā mājā nodzisa elektrība, apstājās lifts; smaga zābaku dunona pavadīja ugunsdzēsēju šļūtenes čūsku līdz pat nama jumtam. Līdz 7. stāva loga dūmu mutulīem aizleca avārijas kāpnes. Pie nama parādes durvīm jau stāvēja Vladimira Timofejeva vadītā 7 mašīnu kolonna...

Dzīvokļa saimnieki, kā parasti, bija aizgājuši uz darbu. Mājās, lai

uzraudzītu trīsgadīgo mazuli, palika 22 gadus vecā Diāna.

Istabās auksti - naktis liek sevi manīt rudens salnas. Diāna bērniņā ieslēdza elektrisko sildītāju un aizgāja uz virtuvi pabarot mazuli. Maltītes laikā ievajadzējies kādu spēllietniņu, un bērns skrējis uz istabu to paņemt. Atvēris vienas durvis... pa otrām jau gāzušies dūmi. Paldies Dievam, Diāna, ilgi neprātodama, atrāvusi vaļā logus un metusies pie kaimiņu telefona...

V.TIMOFEJEVS, ugunsdzēsēju priekšnieks:

- "Logus gan nevajadzēja vērt vaļā. Es saprotu - dūmi, tvans... Taču caurvējš tikai veicināja uguns

un dūmu izplatīšanos. Redziet, viss dzīvoklis melns!"

Trīsistabu dzīvoklis izskatījās visai bēdīgi. Kosmētiskais remonts - neizbēgams. Tālākā istaba, kurā atradās elektriskais sildītājs, pilnībā izdegusi.

Septiņas mašīnas - komanda no Rīgas. Strādāja 3 no tām. Rītvars Jevtejevs, ugunsdzēsēju tehniskās skolas nodaļas komandieris, ieradās ar saviem zēniem visātrāk. Saprotams, no Ķengaraga-3 līdz Salaspilij viņiem bija jāmēro īsāks ceļš.

Šļūtene. Sūknis. Kāpnes. Augšā. Āmurs. Lauznis. Paldies Dievam, cietusi pie vietas, durvis ne-nāksies uzlauzt. Uz priekšu! Tur - uguns, dūmi. Tas nekas, jo uz muguras skābekļa baloni. Lūk - liesmas ložņā pa mēbelēm, laiza sie-

nas. Dzēs! Putu straume šņāc. Kāpnes lēnītēm laižas lejup - nenāksies nevienu evakuēt, bet no loga lido liesmojoši divāni, lupatas.

10.40 viss beidzies. Sarkanā mašīnu kolonna uzsāk atceļu.

"Redziet, "- skaidro Timofejeva kungs, - "kad deg daudzstāvu nams, mēs izbraucam pilnā sastāvā, - vairāk nekā 30 cilvēku -, un ar visu tehniku. Jo iespējama stipra dūmošana visā kāpņutelpā, cilvēku evakuācija. Labi, ka šinī gadījumā tas nebija jādara, jo atbraucām ātri, darbojamies precīzi."

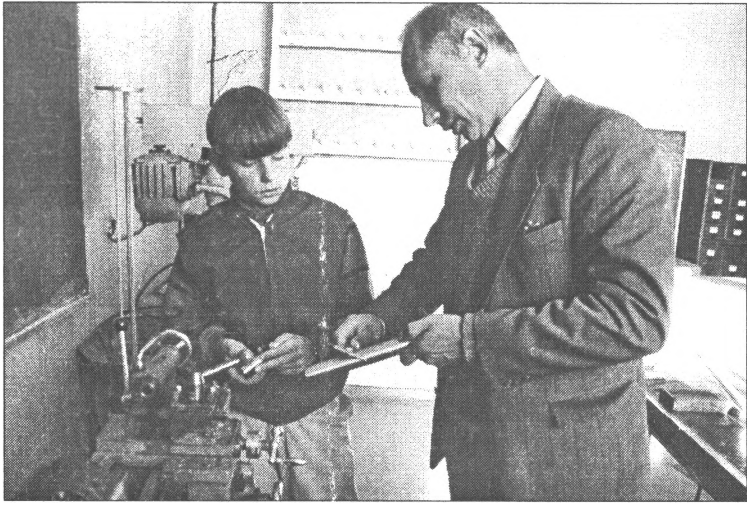
Dzīvokli jau strādā policijas iecirkņa jaunākais inspektors Gints Eglītis. Uz galda gulst protokolā lapas. Cietušo un liecinieku aptauja. Dzintara Stroža vadītais municipālās policijas fords jau aiz-

braucis; ugunsgrēka fakts nofiksēts bez nozieguma sastāva. No darba izsaukts, ierodas dzīvokļa saimnieks. Satriekts skraida pa istabām...

Jā, paredzams nopietns remonts. Atveras 6. stāva logi - viss dzīvoklis appludināts. Varbūt, ka palīdzēs pašvaldība. Labi, ka iztika bez upuriem, bez pārāk lieliem materiāliem zaudējumiem. Kāpņu telpā jau berz putu paliekas, ziņkārīgi izklist pa mājām. Līdz vakaram vēl gruzdēs izmes-tās mēbeļu atliekas...

Ja arī sildāt dzīvokļus ar elektriskajiem sildītājiem, tad vismaz esiet modri pret iespējamo nelaimi! □

Valentīns SIČEŅIKOVŠ

Edgars Konstantinovičs - pasaules čempions rakešu modelismā - ar savu audzēkni, Latvijas čempionu Kārlī Meijeru.

Izrādās, ka Salaspils sporta kompleksā ir viszemākā maksa par sporta zāles izmantošanu Latvijā: skolēniem - Ls 0,20, bet pieaugušajiem - Ls 0,30 stundā. Toties pensionāriem un invalīdiem sporta zāles pakalpojumi ir bez maksas. Sporta kompleksa direktors Edgars Konstantinovičs atzīst, ka šobrīd sporta zāle ir tik noslogota, ka pietrūkst laika, lai apmierinātu visus sportotgribētājus.

"Laiki, kad katrā darba vietā bija fizkolektīva vadītājs, kura darba pienākumos ietilpa nodrošināt, lai visi darbinieki nodarbotos ar sportu, - sen pagājuši. Kādreiz darba kolektīvos notika pat sociālistiskās sacensības, un visiem tajās bija jāpiedalās *piespiesti-brīvprātīgi*. Toties toreiz nekādas problēmas nesagādāja braucieni uz sacensībām kādā citā pilsētā - autobusi klāt, viesnīcas un ēdināšana nodrošināta - *super* labi! Arī bērnu sports bija aprūpēts *no-līdz*. Varēja pat neko nepirkt, bet aiziet uz rūpnīcu, palūgt, un tev iedeva tāpat, " - atceras E.Konstantinovičs un raksturo pašreizējo situāciju tā dēvētajā tautas sportā: - "Tagad, kad valsts sektors ir tikpat kā pazudis, cilvēki drīzāk domā, ko pieņemt un vēl nopelnīt, nevis - kur

un kad pasportot. Masveidība ir pazudusi, toties ir palikuši cilvēki, kuri par sevi rūpējas, grib būt veseli. Tie naudu nežēlo un pareizi vien dara, jo bez veselības taču nekāds strādnieks nebūsi.

Cilvēki, kaut gan lēnām, tomēr atgriezušies sporta zālēs - mūsējā ir noslogota katru dienu no 9 līdz 22. Citkārt pat neiznāk laiks grīdu zālē izmazgāt - tik daudz ir sportotāju! Turklāt par sporta zāles izmantošanu mēs neprasām augstu maksu - esmu satiesies ar citu pilsētu sporta dzīves vadītājiem un konstatējis, ka citur maksa par sporta zāles pakalpojumiem ir daudz augstāka, taču arī tur notiek zināma rosība. Cilvēki ir sapratuši, ka jāsporto, jo tad rodas dzīvesprieks - visi, kas reiz izmēģinājuši, jau zina, ka pietiek nedaudz izkustēties, lai justos pavisam citādāk!

Šobrīd sporta kompleksā trīs reizes nedēļā darbojas *lielie* basketbolisti. Šogad sameklējam treneri bērniem - atsaucība ir ļoti liela. Pie Salaspils 2. vidusskolas darbojas rokasbumbas sekcija, tās izlase trenera Doguzova vadībā vasarā pat pabija Spānijā. Darbojas karatē sekcija. Mums ir ļoti labi iekārtota smagatlētikas zāle, ar tās iespējām apmierināti ne tikai vīrieši, bet arī sievietes.

SPORTA ZĀLES "ATDZĪVOJAS"

Mēs cenšamies rīkot pēc iespējas vairāk sacensību, jo tad cilvēkiem rodas interese un vēlšanās sevi pilnveidot. Rīkojam sacensības galda tenisā, kurās mūs īpaši atbalstīja Salaspils 2. vidusskolas fiziskās audzināšanas skolotāja Ināra Znūtiņa. Viņas audzēkņu komanda ieguva 1. vietu galda tenisā rajonā. Organizējam arī basketbola turnīrus, popularizējam šautriņu mešanu - tas bija labi, ka Marija Šenne atveda uz sacensībām invalīdu komandu. Ma-

Esam iegādājušies ne tikai slēpes, bet arī galda tenisa inventāru, bumbas. Es nepērku sev dārgu kabinetu iekārtu, man ir svarīgāk, lai cilvēki varētu normāli nodarboties.

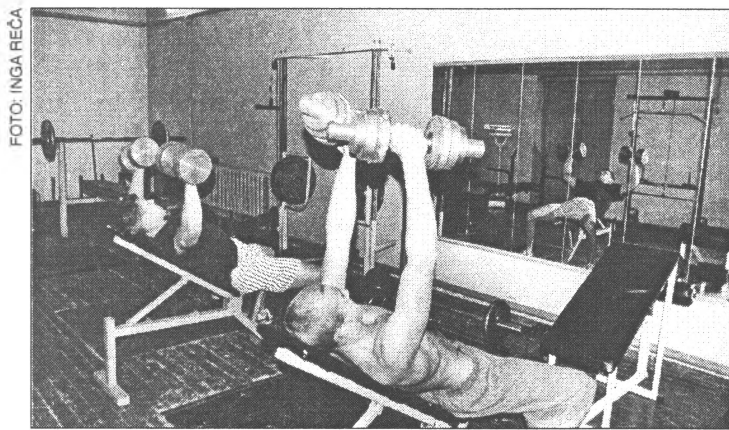
Par to, ka varam piedalīties starptautiskā mēroga sacensībās, esam pateicīgi domei, kas mūs materiāli pabalsta. Kristīne Rimša šogad piedalījās pasaules čempionātā dambretē, tāpat arī raķešu modelisti, vairākās disciplīnās ieguvām pirmās vietas."

tiem izmantots un iet postā. Bet, lai to sakārtotu, ir nepieciešama milzīga naudas summa, kuras pilsētai pašlaik nav. Mēģinājam runāt ar vāciešiem un zviedriem, bet viņi uzstāda mums ļoti neizdevīgus noteikumus. Turklāt, viena problēma ir sporta laukuma uzcelšana, bet otra - laukuma noslogošana un *atražošana*. Par mūsu sporta laukumu ir ieinteresējis sporta klubs *Skonto*, jo ļoti daudz zēnu no viņu junioriem dzīvo tieši Salaspilī. Var būt, ka ar laiku šīs jautājums atrisināsies.

Arī sporta zālei ir nepieciešama piebūve, un tās uzcelšana neprāsu pārāk daudz līdzekļu. Tur būtu telpas medicīniskajam personālam, ģērbtuvēm, kafējnīcai, viesnīcu istabiņām, kur izmitināt sportistus sacensību laikā. Arī - inventāram. Esošajā inventāra telpā vairāk par 8 tenisa galdiem *nesalīn*... Nav telpas arī masierim. Ja mēs jautājumu par piebūvi atrisinātu, tad sportošanai būtu vēl labāki apstākļi.

Protams, var sabūvēt nez kādas sporta celtnes, bet, ja nebūs grībētāju tās izmantot, tad nebūs arī jēgas. Taču šobrīd arī sestdienās un svētdienās visi laiki ir aizņemti, un ir patīkami redzēt, ka kaut kas notiek." □

Inga REČA

Smagatlētikas zāli ir iecienījuši ne tikai vīrieši, bet arī sievietes.

nuprāt, izdevušies bija šisvasaras sporta svētki, kuros piedalījās ļoti daudz mazo salaspilniešu. Pie mums trenējas arī municipālā policija. Sievietēm varam piedāvāt aerobikas nodarbības divu treneru vadībā. Ir iespēja nodarboties ar lielo tenisu, tam mums ir viss nepieciešamais inventārs, tikai pagaidām nav trenera. Bija vairāki piedāvājumi no Rīgas, taču mūs neapmierināja maksa par nodarbībām. Taču tie, kuri vēlas un māc, var nākt spēlēt, bet iesācējiem pirmos soļus es pats varu ierādīt.

Pagājušajā ziemā neizdevās sarīkot slēpošanas sacensības, jo daudzi teica, ka viņiem neesot slēpju. Bet - nāciet uz sporta kompleksu, mēs slēpes iedosim! Tikai sezonas beigās tās ir jāatdod.

Sāpju bērns - sporta laukums

E. KONSTANTINOVĪČS: "Es mu vairākkārt ticies un runājis ar cilvēkiem, kuri atbild par sporta būvēm Latvijā. Kā futbolists nevaru noskatīties, ka laukums ne-

Kooperatīvā sabiedrība BUDESKALNI Parādnieku saraksts uz 1996. gada septembri (Sarakstā minēti iedzīvotāji, kuru parāda summa pārsniedz Ls 200)

31. Līvzemes iela 20-3	V.Sivajevs	708.02
32. Līvzemes iela 20-6	V.Tihomirovs	226.76
33. Līvzemes iela 20-8	A.Krasnoperova	553.29
34. Līvzemes iela 21-9	D.Pestjuhins	504.44
35. Līvzemes iela 4-6	Vorslavs	220.11
36. Vītulu iela 1-5	E.Apsāne	289.24
37. Vītulu iela 2-7	V.Proškina	690.87
38. Vītulu iela 2-10	D.Ļacka	241.73
39. Vītulu iela 3-3	J.Korkla	334.42
40. Vītulu iela 3-10	V.Goba	287.16
41. Vītulu iela 3-25	Lazda	205.56
42. Vītulu iela 3-26	P.Patalujevs	669.08
43. Vītulu iela 4-5	L.Kreišmanis	580.32
44. Vītulu iela 4-19	G.Kapitoks	631.04
45. Vītulu iela 4-28	S.Miņkova	270.05
46. Vītulu iela 4-31	N.Bogdāns	284.32
47. Vītulu iela 4/2-16	V.Ostapčuks	360.86
48. Vītulu iela 4/2-18	T.Scupija	244.15
49. Vītulu iela 4/2-20	L.Patenko	212.40
50. Vītulu iela 6-13	V.Kuzņecova	569.04
51. Vītulu iela 6-17	O.Ručēns	555.90
52. Vītulu iela 8-9	P.Spolītis	240.33
53. Vītulu iela 8-19	V.Umbrāško	328.87
54. Vītulu iela 8-32	J.Nogobods	409.32
55. Ziemeļu iela 10-3	V.Kalniņš	619.68
56. Ziemeļu iela 10-9	Z.Burbo	263.73
57. Ziemeļu iela 10-13	V.Berņevičs	287.03
58. Ziemeļu iela 2-4	A.Tupe	713.56
59. Ziemeļu iela 2-8	I.Čakane	384.65
60. Ziemeļu iela 2-9	B.Ošace	314.20
61. Ziemeļu iela 3a-3	A.Čiščakovs	227.90
62. Ziemeļu iela 5-1	A.Baltpurviņa	390.86
63. Ziemeļu iela 6-1	S.Kromane	236.34
64. Ziemeļu iela 6-10	Goškova	424.18
65. Ziemeļu iela 6-13	K.Zute	414.46
66. Ziemeļu iela 8-12	L.Skudra	630.47

(turpinājums nākošajā numurā)

VĒSTULE

SKAISTĀKĀ SKOLOTĀJU DIENA MŪŽĀ

Šogad neparasti savus profesionālos svētkus sagaidāja Salaspils 2. vidusskolas skolotāji. Neparasti, bet galvenais - pamācoši un sirsnīgi noritēja ekskursija pa skaistām un interesantām Latvijas vietām, kuru organizēja skolas direktore Tamāra Rižkova. Un, kas ir ļoti būtiski - netika aizmirsti arī bijušie skolas darbinieki, pensionāri.

Man ir jau astoņdesmit. Gandrīz visu mūžu esmu nostrādājis par skolotāju. Beidzamos 15 gadus - Salaspils 2. vidusskolā. Bet nu jau trešais gads, kopš nācies pamest iemīļoto profesiju - gadi liek sevi manīt. Slimoju, ar grūtībām pārvietojos, redze kļūst arvien vājāka... Sēžu mājās un skumstu pēc skolas. Un tik patīkami bija šajā svētku dienā pa tālruni izdzirdēt Tamāras Josifovnas balsi: - "Anna Ivanovna, apsveicu jūs svētkos! Viss mūsu kolektīvs brauc ekskursijā, mēs aicinām jūs arī!"

Gulēju gultā un sāku jau nedaudz šaubīties: kā lai tiek līdz skolai, kaut arī tā atrodas netālu? Bet, vai tad drīkst atteikties no tik

sirsnīgi izteikta priekšlikuma?

Pēc dažām minūtēm atskanēja zvans pie durvīm - autobuss jau stāvēja pie manas mājas. Tē nu atteikties būtu grēks. Un es braucu ar'. Un nenozēloju. Autobusā mani sagaidīja ar vārdiem: "Priecājamies jūs redzēt!" Un labestīgas, pazīstamas un arī jaunas sejas. Atsaucība, uzmanība, jauni iespaidi. Jāsaka atklāti: gadsimta ceturksni dzīvoju Latvijā, bet daudz ko redzēju pirmo reizi. Sigulda, Līgatne, Cēsis. Un skaistule Gauja, gar kalniem, zeltainu mežu rotātiem, plūstošā... Un alas, pilis, trošu tiltiņus un ezerus - to visu es ieraudzīju pirmo reizi, par daudz ko - pirmo reizi izdzirdēju. Starp citu, ekskursijas vadītāji bija tie paši

mani kolēģi - skolotāji.

Jā, arī karstā kafija, sviestmaizītes un, protams, dziesmas un atmiņas... To atcerēšos visu atlikušo mūžu. Kā pašu galveno - savu kolēģu - it īpaši, direktores Tamāras Rižkovas, rūpes un uzmanību. Nemītiģi skanēja viņas balss: "Kur ir Anna Ivanovna? Palīdziet viņai uzkāpt kalnā, pabalstiet, ir grūti nokāpt." Un viņa pati bieži ņēma mani pie rokas, nāca blakus, runājām par dzīvi.

Ar ko gan es, pensionāre, varu atdarīt tādu sirsnību? Vien ar lūgšanām Dievam par viņas labklājību un veselību. Tādus cilvēkus un vadītājus ne vien jāciena, bet gan - jālolo un jāargā.

Savā garajā mūžā daudzkārt esmu svinējusi Skolotāju dienu. Taču šī bija pati skaistākā. Jo, kaut arī vairs nestrādāju, tomēr vienmēr esmu bijusi un palieku skolotāja.

Ar cieņu un pateicībā -
Anna SIČEŅIKOVA,
pensionāta skolotāja

学んで思わざれば則ち罔し, 思いて学ばざれば則ち 殆らし

MĀCĪŠANĀS BEZ DOMĀŠANAS IR TUMSA. DOMĀŠANA BEZ MĀCĪŠANĀS IR BRIESMAS.

Intervija ar Iizi KUZJUKĒVIČU

- Pastāsti, kā tu nokļuvi Japānā!

- Pirmo reizi es tur nokļuvi pirms pieciem gadiem, tikko pēc Salaspils 1. vidusskolas beigšanas. Mans tēvs brauca uz Japānu strādāt. Tur es nodzīvoju divarpus gadus, tad atgriezās Latvijā un iestājos Kultūras akadēmijā. Pēc divu gadu mācīšanās man izdevās iegūt Japānas izglītības ministrijas stipendiju viena gada japāņu valodas un kultūras studijām Japānā. Studijas notika Japānas lielākās salas Honšū ziemeļu daļā, ko sauc par Tōhoku rajonu, vienā no slavenākajām Japānas universitātēm - Tōhoku universitātē. Taču šī universitāte nav ievērojama ar Japānas valodas un kultūras studijām, bet ar to, ka tās rektors ir izgudrojis *light fiber**. Universitātē ir 10.000 studentu, 800 ārzemju studentu, no kuriem lielākais vairums, protams, ir no Āzijas, taču ir arī dažādi ciropeši.

- Ko tu dariji pirmos divarpus gadus?

- Pirmo gadu es apmeklēju gramatikas kursus, nākamo pusotru gadu nostrādāju kādā Japānas bankā. Brīvajā laikā aktīvi nodarbojos ar sevis *kulturalizēšanu* japāņu tautiskajā stilā, iekļaujoties tējas ceremonijas grupā, apgūstot ikebānu un aikido.

- Ja es pareizi saprotu, tad šobrīd tu pareizi proti dzert tēju, sakārtot ziedus un...

- ...un pareizi piekaut cilvēku... Protams, es neizmantoju savu fizisko spēku citu cilvēku ietekmēšanai.

- Tādam vidusmēra eiropietim tējas ceremonija liekas kaut kas mistisks. Kas tas isti ir?

- Man nav definīcijas, kas ir tējas ceremonija... Un to mums arī nemācīja, bet tas ir veids kā relaksēties un, sekojot ļoti strikti noteiktām, normām baudīt šo silto dzērienu. Zinu, ka laikā, kad sāku mācīties, es varēju par to pateikt daudz vairāk nekā tagad, kad esmu par to ieguvusi nedaudz dziļākas zināšanas. Un tas attiecas ne tikai uz tējas ceremoniju, bet uz visu, ko es Japānā mācījos. Jo vairāk kaut ko apgūsti, jo grūtāk to definēt.

- Tātad, tu proti dzert tēju?

- Kas tad to neprot! Dzert jau nav grūti, to iemācās pirmajās reizēs. Taču sagatavoties tējas dzeršanai ir ļoti grūti. To var darīt visu

Ilze Kuzjukēviča Kanto festivālā (japāņu ražas svētkos).

mūžu. Japāna no daoistiem, no tiem *ķīniešu ceļa gājējiem*, ir ieguvusi ceļa hieroglifu, - zīmi, ka visa dzīve ir ceļš. Un, ja ceļš tiek veikts godprātīgi, tad arī rezultāts būs labs. Tādēļ arī ļoti liela vēriba tiek pievērsta nevis galarezultātam, bet tieši ceļam, tam, lai nebūtu vēlreiz jāgriežas atpakaļ. Mācoties tējas ceremoniju, sākumā apgūst tikai kustības, bet pēc tam ir jāiemācās attieksme, kas ir pats grūtākais. Un tā tas ir arī ar kaujas mākslām, ikebānu un kaligrāfiju. Jo visām šīm aktivitātēm, japāņu valodā, beigās ir ceļa hieroglifs, un tā ir iespēja katram cilvēkam, atbilstoši savam temperamentam, izvēlēties ceļu, kura galā to sagaida apskaidriba.

- Kas ir pamatā japāņu reliģijai - šintoismam?

- Dabas pielūgums - dabas objektu dievišķošana.

- Vai tā ir valdošā reliģija valstī?

- Tā gluži nevarētu teikt, jo apmēram mūsu ēras 9. gadsimtā Japānā sāka izplatīties budisms. Taču budisms, ja tā var teikt, tika "naturalizēts", tas tika pakļauts tautiskai pārveidošanai. Nevis cilvēkiem lika ticēt Budam un Bodhisatvām, bet iestāstīja, ka šinto dieviem piemīt Budas daba. Vēlāk nāca laiks, kad šīs reliģijas ļoti strikti tika atdalītas viena no otras, taču tad tās atkal integrējās cita citā. Un tāpēc tagad Japānā ir ļoti daudz *tiru* budistu un *tiru* šintoistu tempļu, bet ir arī ļoti daudz šinbucu tempļu, kuros atrodami gan budisma, gan šintoisma elementi.

- Tu gadu studēji japāņu valodu un kultūru...

- Es atsvaidzināju agrāk iegūtās zināšanas un šogad pievērsu lielāku uzmanību valodai, ne gluži no lingvistiskā viedokļa, bet kā saziņas līdzeklim. Esmu ieguvusi pāris jaunus hieroglifus.

- Ķīnā, ja nemaldos, par izglītotu cilvēku tika uzskatīts tāds, kurš zināja vismaz 50.000 hieroglifu. Cik hieroglifu jāzina japāņim?

- Es nezinu, bet domāju, ka japāņiem ir nedaudz vieglāk nekā ķīniešiem. Jo viņiem bez hieroglifu raksta - *kandži*, ir arī divi zilbju alfabēti - *hiragana* un *katakana*. Un hieroglifi ir fonētiski pieskaņoti šiem zilbju alfabētiem.

- Kā tev liekas, vai hieroglifu rakstība ir progresīvāka par latīņu alfabētu uz kuru lēnām, bet nenovēršami pāriet visa pasaule?

- Es domāju, ka japāņiem nav grūti iemācīties angļu valodu, lai tagad varētu strādāt ar datoriem. Senos laikos hieroglifi bija ļoti labs informācijas glabāšanas veids, jo, lai to atkodētu, bija nepieciešamas ļoti spēcīgas zināšanas. Un vēl arvien ļoti daudzi cilvēki izmanto hieroglifu rakstu - ķīnieši, japāņi un korejieši. Ja japāņi pārietu uz latīņu alfabētu, es domāju, ka šī valoda kļūtu vēl nesaprotamāka. Jo ļoti daudzi hieroglifi lasāmi vienādi, un saprast, par ko ir runa, var, tikai redzot simbolu. Tāpēc es nepiekrītu domai, ka latīņu alfabēts varētu derēt japāņu valodai.

- Kāpēc, tavuprāt, *Fudži jama* Latvijā ir pieņemts saukt par *Fudzi jama*?

- Es domāju, ka tas ir tāpēc, ka japāņu nosaukumu transkripcija ir pārņemta no krievu valodas. Diemžēl, krievi izmisīgi izvairās no skaņas *ši*, lai gan viņiem alfabētā ir šī skaņa. Es dzirdēju, kā runāja viena krievu kundze, kura japāņu valodu bija apgūvusi Ļeņingradā - un visu *ši* un *dži* vietā bija *si* un *dzi*.

- Vai tu esi nolēmusi protestēt pret šo netaisnību?

- Ar to jau nekas nebūtu līdzēts... Tad, kad es publicēju rakstu žurnālā *Mans mazais*, tad redaktore arī gribēja lietot nepareizo transkripciju, jo visi esot pie tās pieraduši. Taču domāju, tieši tāpēc tam būtu jāpiegriež vēriba. Jo, galu

galā, ir *šinto* un *fudži* nevis *sinto* un *fudzi*!

- Latvijā daudzi aizraujas ar budismu, daoismu un citām austrumu reliģiskām un filozofiskām sistēmām. Vai tu domā, ka latvietis, nebūdam japānis vai ķīniešis, var būt istens budists vai daoists?

- Es domāju, ka visas tās zināšanas, distances un kultūras atšķirību dēļ, būs un paliks tikai pašdarbības pulciņu līmenī. Forma vienmēr ir ļoti viegli pieejama, taču saturu gan ir ļoti grūti aptvert. Tas, protams, nenozīmē, ka no dzenbudisma literatūras būtu jāvairās - tā ir pieejama visiem. Praktizēt to, protams, var katrs -

FOTO NO I. KUZJUKĒVIČAS ARHĪVA

Hirosaki pils.

savu iespēju robežās, taču ir jāsmaida, ja kāds uzsver, ka viņš ļoti labi saprot, ko nozīmē, piemēram, japāņu dārzi... Protams, latviešu māla krūzē var likt lauku puķes un *taisīt ikebānu*, taču ir jāvaicā, vai vajag to darīt? Kad biju Taizemē (tur šobrīd ļoti aktīvi tiek apgūtas rietumu valodas un tehnoloģijas), es izlasīju tur vienu frāzi, kas man ļoti patika: Mēs mācāmies nevis tāpēc, lai kļūtu par rietumniekiem, bet, lai zinātu kā rietumnieki...

- Eiropieši parasti sūdzas, ka visi japāņi esot vienādi. Vai arī tev tas sagādāja problēmas?

- Šī problēma mani nodarbināja tikai pirmajā mēnesī. Viena lieta gan ir šausmīgi smieklīga - tagad, kad esmu atgriezies mājās, es varu cilvēkiem skatīties acīs, neskatoties uz leju. Ar savu metru un septiņdesmit es tur tomēr biju garākā...

- Ar ko, tavuprāt, ir izskaid-

rojams Japānas ekonomiskais brīnums?

- Tur nav nekāda brīnuma. Tur bija vienkārši cilvēki, kas pēc kara, kad Japāna bija izpostīta, ar *drausmīgāko* entuziasmu, neprasot sev nekādu atbalstu, cēla Japānu saviem bērniem. Japānā arī praktiski nav nekādu dabas resursu. Tur iegūst nedaudz dzelzsrūdu, mazliet zelta, bet tas arī ir viss. Japāna ir ļoti kalnaina, kas apgrūtinā lauksaimniecību, bet cilvēki, vienalga, strādā.

- Vai pie tevis Salaspilī arī ir viesojušies japāņi?

- Jā, kad pirmo reizi biju Japānā, es sadraudzējos ar Japānas Tautas deju federācijas biedriem, un viņi izteica vēlēšanos apmeklēt Baltiju, lai iepazītos ar vietējām tautas dejām. Es pati kādreiz dejuju pie Brigitas Čikstes, un, lielā mērā pateicoties tieši viņai, japāņi bija ļoti apmierināti ar uzņemšanu un šeit iegūto. Cik man zināms, viņiem ir iecere nākošā vai aiznākošā gadā uzaicināt Brigitu Čiksti, kā tautas deju pedagoģi, uz Japānu.

- Vai tev Japānā neradās doma, ka varētu tur palikt? Piemēram, lai mācītu bērniem bērnuudzārzā latviešu valodu un kļūtu stāvus bagāta!

- Ārzemniekiem ir ļoti grūti integrēties japāņu sabiedrībā. Nedrīkst aizmirst to, ka Japāna ir salu zeme, un šī fiziskā izolētība kaut ko ir atstājusi japāņu domāšanā. Šodien, protams, nav vairs svarīgi, kur tu atrodi, jo ar elektronisko sakaru palīdzību ļoti viegli var remdināt ilgus pēc mājām... Es Ja-

pānā satiku daudz ārzemnieku, kas tur ilgstoši dzīvo un strādā. Materiālā ziņā viņi visi noteikti bija laimīgi, bet viņi saka, ka Japānā ir ļoti grūti. Taču, es labprāt tur atgrieztos pastudēt, ja būtu tāda iespēja. Bet, kas to zin', kur nāksies dienēt...

- Ar ko japāņi atšķiras no latviešiem?

- Kad es savai japāņu skolotājai uzdevināju grāmatu *Latviešu glezniecības meistardarbi*, viņa, to izskatījusi, teica, ka visas gleznas klusē, tās nekliedz. Taču, tā nav tukša klusēšana, viņām visām ir ko teikt, bet visas ir ar *aiztaisītām mutēm*. Tās ir jāskatās un jāsaprot. Un, patiesi, latvieši glezniecībā savu sāpi neizklīdz... □

*optiskā šķiedra

Gatis PURIŅŠ

PAŠVALDĪBAS ATBILDE

Pilsētas galvenā arhitekta Jāna Šrēdera atbilde uz iepriekšējā "SV" numurā publicēto Viktora Veinberga vēstuli par mežvīnu izciršanu Miera ielā 3/1 un 16/5:

"Tie nav domes stādījumi. Tāpat kā zālāju izbrādāšana, puķu izraustīšana uz kapiem - to var darīt tikai tas, kas to ir stādījis. Ja stādītājs ir izdomājis savādāk noformēt māju, tad viņš to arī dara. Tur nav vajadzīgas ciršanas biļetes. Pilsētas dārznieks ir Helmutis Vasilis. Pašvaldības teritorijas iekārtošana ir viņa un labiekārtošanas brigādes uzraudzībā. Minētās Miera ielas mājas nepieder pašvaldībai. Tās nav iekārtojusi pašvaldība, to ir darijuši paši namu iedzīvotāji."

Ja Jums ir vajadzīga:

- pašvaldības policijas;
- ugunsdzēsēju;
- ūdensvada un kanalizācijas nodaļas;
- veterinārārsta, apsēklotāja;
- ātrā medicīniskā un cita veida palīdzība ekstremālos gadījumos,

zvaniet: 40001 vai 40003!

PILSĒTAS ZIŅAS

PAGĀJUŠAJĀ NEDEĻĀ

30. septembris - 6. oktobris

Traumpunktā apkalpoti 10 sadzīves traumas guvuši cilvēki, no kuriem puse traumas ieguvuši, atrodoties alkohola reibumā. Ātrā palīdzība uz traumu gadījumiem izbrauca 9 reizes.

1. oktobri, 14.48

Grāvi pie benzīntanka Daugavpils šosejas 17. kilometrā autoavārijā cietušas divas sievietes, no kurām viena, smagā stāvoklī, aizvesta uz Rīgas 1. slimnīcu.

1. oktobri, 17.20

Par nelikumīgu kartupeļu rakšanu SIA Salvija (Gaismas ielā 8) notikuma vietā pašvaldības policisti aizturēja un policijas dežurdaļā nogādāja Veru Vasiļinu (1943) no Daugavas ielas, Valentīnu Radionovu (1980) un Valēriju Zabomnovu (1978) no Daugavpils.

4. oktobri, 22.00

Salaspils policija saņem izsaukumu no dzīvokļa Enerģētiķu ielā 3 - 34, kurā iegājis piedzēries vīrietis un neiet ārā. Par šī pārkāpuma izdarīšanu pašvaldības policisti aizturēja Mihailu Kvasnovu (1947) no Rīgas.

5. oktobri, 3.00

Par atrašanos reibuma stāvoklī

pie kafējnīcas Salīņa aizturēts un policijā nogādāts nepilngadīgais Andrejs Kruze (1981) no Skolas ielas.

5. oktobri, 10.15

Kultūras nama Rīgava darbinieki pašvaldības policistiem nodeva Sergeju Krasnopjorovu (1981) no Livzemes ielas, kurš iepriekšējā dienā esot salauzis spēļu automātu.

5. oktobri, 11.00

Policijas nodaļā tiek nogādāts Vladimirs Popovs (1947) no Enerģētiķu ielas, kurš alkohola reibumā vārtījās dubļos pie dzelzceļa stacijas.

6. oktobri, 21.25

Dienvidu ielā 3/1 - 78 notiek nelikumīga tirdzniecība ar alkoholu. Kad kaimiņi aizrāda, tirgoņi viņiem uzbrūk.

6. oktobri, 3.00

Par kafējnīcas Salīņa sienas puskāpēšanu pašvaldības policisti aizturēja un policijas nodaļā nogādāja Valēriju Berduiku (1971) no Liepājas.

7. oktobri, 5.45

No Dienvidu ielas 9 aizdzīta automašīna Mazda baltā krāsā.

Pēc palīdzības dienesta, pašvaldības policijas un poliklinikas NMP nodaļas materiāliem sagatavojis Jānis VANAGS

Tiem, kas strādā Rīgā!
Mūsu avīzi varat nopirkt arī Salaspils dzelzceļa stacijas kafējnīcā.

KRIMINĀLPOLICIJAS PAZIŅOJUMS

Š. g. 8. oktobrī, 2.15. naktī, nezināmi cilvēki Maskavas ielā 1 - 5 caur balkonu ielauzās 2. stāva dzīvoklī, sasēja saimnieci un nozaga šujmašīnu Singer un muzikālo centru Sony. Lūdzam atsaukties visus, kas varētu sniegt jebkādu informāciju par šo notikumu. Salaspils kriminālpolicijas tālrunis - 47345. Anonimīti garantējam.

SALASPILS PIRTS KOMPLEKSA PAKALPOJUMI UN DARBA LAIKS

PIRTS:
trešdien: 14 - 21, sievietēm. Biļetes cena Ls 1,- (bērniem, pensionāriem, invalīdiem - Ls 0,50);
ceturtdien: 14 - 21, sievietēm. Biļetes cena Ls 1,-;
piektdien: 14 - 21, vīriešiem. Biļetes cena Ls 1,- (bērniem, pensionāriem, invalīdiem - Ls 0,50);
sestdien: 10 - 21, vīriešiem. Biļetes cena Ls 1,-.
SIEVIEŠU FRIZĒTAVA:
pirmdien - brīvdiena;
otrdien - 8 - 18;
trešdien, ceturtdien - 10 - 19;
piektdien - 8 - 18;

sestdien - 8 - 16;
svētdien - brīvdiena.
Apkalpo meistare Jelena Marinska.
VĪRIEŠU FRIZĒTAVA:
pirmdien - 10 - 17;
otrdien, trešdien, ceturtdien - 8 - 19;
piektdien, sestdien - 8 - 19.30;
svētdien - brīvdiena.
Apkalpo meistars Valentīna Dukovska un Evita Slise.
KAFEJNĪCA strādā katru dienu no 8-24;
svētdiena - brīvdiena.
Informācija pa tālr. 42346.

© "Salaspils Vēstis"

Izdevējs - Salaspils pilsētas ar lauku teritoriju dome.
Reģistrācijas apliecība nr. 1922.

redaktore - Inga Reča
korespondenti - Gatis Puriņš,

Jānis Vanags
korektore un literārā redaktore -
Nina Lelmane
maketētājs - Atis Skulme

Redakcijas adrese: Livzemes iela 8,
p.n. Salaspils-1, LV-2169,

SLUDINĀJUMI

PĀRDOD

Steidzami - metāla garāžu (pār-
vietojamu). Cena - Ls 220.
Tālr. 46476, vakaros.

VAZ - 21053 (1994.g. dec.,
1500 cm³, baltā krāsā; signali-
zācija, pretaidzīšanas ierīces).
Tālr. 49299.

Garāžu Livzemes ielā 25.
Tālr. 275526.

Bērnu ratiņus labā kārtībā, gul-
tiņu ar matraci. Lēti.
Tālr. 42926.

Dzelzs caurules (d-57 mm, c -
6-7m; 1,5 l-m.) Gaismas ielā 25a.

Lielā izvēlē automašīnu amorti-
zatorus, bremžu klučus, gultņus un
citas auto rezerves daļas. Lēti.
Tālr. 41443, vakaros, Edgars.

Logu blokus (140x105 cm).
Tālr. 49880.

Ledusskapi Snaige-15E, ar vienu
kameru, lietotu; jaunu, pieka-
rinātu sienas skapīti ar stiklu; iz-
jaucamus koka krēslus; šujmašīnu
Čaika, galda svarus (3 kg); grāma-
tas no mājas bibliotēkas.
Tālr. 42960.

Automašīnu Moskvich-2140;
1985.g., (izieta tehniskā apskate,
viens saimnieks).
Tālr. 45919, vakaros.

No 14. līdz 31. oktobrim
veikalā "Matiss"
(Livzemes ielā 8) TOTĀLĀ
izpārdošana. Atlaišanas no
30 - 80 %. Tālr. 41638.

PĒRK

Pamatblokus Salaspils apkār-
tnē. Tālr. 41685, vakaros.

Zemi Salaspilī vai tās apkārtnē.
Tālr. 41173, vakaros.

MAINA

Steidzami! 3-istabu dzīvokli (1.
stāvs, bez balkona) pret mazāku.
Tālr. 42727.

2-istabu dzīvokli pret 3-istabu
dzīvokli Salaspilī. Tālr. 47213.

IZIRĒ

2 istabas 3-istabu dzīvoklī.
Tālr. 42727.

MEKLĒ DARBU

Pieskatīšu jūsu mazuli pāris rie-
zes nedēļā, var arī vakaros un sest-
dienās, svētdienās.
Tālr. 44228, Ilze.

Šoferis (23) ar mašīnu IŽ-2715,
1989.g. Tālr. 46433.

PIEDĀVĀ DARBU

Jūsu spējas dos jums labas ies-
pējas labi nopelnīt jaunā biznesā.
Lūdzu zvanīt darbadienās, vakaros
no 19-20.30 pa tālr. 46476, prasīt
Andri vai Martu.

DAŽĀDI

Steidzami! Atdosim kaķīti
(melnu ar baltu krūtiņu, ķepām,
purniņu un asti) labam saimnie-
kam. Pieradināts pie kārtības, pa-
tīk spēlēties, ļoti miļš. Tālr. 42275,
no 17-21.

Lēti pārraksta un drukā tekstus
ar datoru. Tālr. 0-622049, no 16
līdz 22.

Aizdedzes sistēmas
elektroniskā pretaidzīšanas
bloķēšana; signalizācija. Lēti.
Tālr. 42298.

Salaspils kultūras namā
RĪGAVA, Livzemes ielā 7,
18. oktobrī, plkst. 19
grupas "MENUETS"

Koncerts
dīvās daļās
"IN MEMORIAM".
Biļešu iepriekšpārdošana.
Ieeja: Ls 2 - pieaugušajiem,
Ls 1,50 - skolēniem,
pensionāriem.
Koncerta dienā biļetes par
Ls 0,50 dārgākas.
Tālrunis: 41163
DARBOSIES KAFEJNĪCĀ!

Būvmateriālu veikals

"NN"

Plie mums - lētākais cements
(maiss - Ls 1,65)

- kaļķis, krits, špakteles ("Vetonit")
- šiferis, ruberoids
- rigipss, akmeņi vate
- skrūves, naglas
- krāsas (2000 tonu), lakas
- tapetes, linolejs
- santehnika: REHAU kanalizācijas
caurules un savienojumi
- instrumenti
- elektriskie ūdens sildītāji u.c.
- elektrības vadi, slēdži, rozetes

Salaspilī, Gaismas ielā 9 ("Ābelīte")
Darba laiks: darba dienās 9-19,
sestdienās 9-17,
svētdienās - slēgts.

☎ 9-41463

"SALASPILS VĒSTIS" sāk pieņemt
bezmaksas privātsludinājumus:
- REDAKCIJĀ
(Livzemes ielā 8, 310. kabinetā),
- veikala "PIE RUTAS"
(Dienvidu ielā 7),
- veikala "DAUGAVA"
(Skolas ielā 9) preses galdos!

SALASPILS FILIĀLE

Rīgas ielā 30
Tālruni: 43702, 43703
Norēķinu grupas:
Salaspilī -
Rīgas ielā 1
Enerģētiķu ielā 9
Ulbrokā - Institūta ielā 17
Ikšķilē - Dainu ielā 1a
Rīgā - Lubānas ielā 82

Pārdod par zemām cenām:

jaunas gāzes-elektriskās
un gāzes plītes (Itālija).
Cena - no Ls 190
līdz Ls 250;

biroja mēbeles (Francija) -
galdus, skapjus u.c.
Cena - no Ls 40 līdz Ls 90;

asināmās ripas
kokapstrādes ierīcēm;

lauksaimniecības
tehniku, autotransportu.

Adrese:
Salaspilī,
Rīgas ielā 30,
tālruni:
43704,
43701.

Izgriez un atsūti!

bezmaksas privātsludinājums

PĀRDOD PĒRK MAINA IRĒ IZIRĒ MEKLĒ DARBU PIEDĀVĀ DARBU IEPAZĪŠANĀS DAŽĀDI VAJADZĪGO PASVĪTROT!

tālruni - 43159, 43140.
Iznāk kopš 1996. gada 17. maija.
Datortipogrāfija. Ofsetspiedums.

lespiests Salaspilī,
SIA "Kreilis un Ko" tipogrāfijā.
Iznāk piektdienās.

Metieni:
latviešu izdevumam - 1000 eks.,
krievu izdevumam - 800 eks.
Pārpublicēšanas un citēšanas
gadījumā atsauce uz "Salaspils
Vēstīm" obligāta.
Sludinājumus un reklāmu pieņem

redakcijā - Livzemes ielā 8
(Salaspils domes ēkā).
Manuskripti iesniedzami divos
eksemplāros mašīnrakstā.
Par faktiem un uzvārdiem rakstos
atbild to autori, sludinājumus - to
iesniedzēji.